

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție  
B-dul Libertății nr.12  
Sector 5 - București  
Cod postal: 050706

Domnule Procuror Șef,

Subsemnatul ..... domiciliat în localitatea.....,  
strada ....., nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., cod poștal ....., titular al cărții  
de identitate seria ...., nr. ...., CNP ....., eliberat de .....  
în temeiul art. 289 (respectiv, art.290) din Codul procedură penală, formulez prezenta

### PLÂNGERE

împotriva Parlamentului României, in rem, respectiv

- Senatul. Adresa: Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5, Bucuresti, cod poștal: 050711
- Camera Deputaților. Adresa: Palatul Parlamentului, Strada Izvor, nr. 2-4, sector 5, Bucuresti

pentru infracțiunea de Abuz în Serviciu conform Art. 297 Cod Penal pentru nemodificarea  
Constituției României conform voinței poporului exprimată prin referendumul din 22 noiembrie 2009.

#### 1. Constituția **TREBUIE** modificată

În data de 22 noiembrie 2009 la referendumul pentru trecerea la un parlament unicameral sau înregistrat 6740213 răspunsuri de „DA” dintr-un total de 8665422 de voturi valabil exprimate (conform [http://www.bec2009p.ro/Documente%20PDF/Rezultate/Rezultate%20finale%20turul%20I/RPU\\_BEC.pdf](http://www.bec2009p.ro/Documente%20PDF/Rezultate/Rezultate%20finale%20turul%20I/RPU_BEC.pdf)) iar pentru reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de persoane sau înregistrat 7765573 răspunsuri de „DA” dintr-un total de 8740825 de voturi valabil exprimate (conform [http://www.bec2009p.ro/Documente%20PDF/Rezultate/Rezultate%20finale%20turul%20I/RNP\\_BEC.pdf](http://www.bec2009p.ro/Documente%20PDF/Rezultate/Rezultate%20finale%20turul%20I/RNP_BEC.pdf)) Avînd in vedere că acest referendum a fost validat cu un număr foarte mare de voturi „DA” exprimate se poate concluziona că aceasta reprezintă voința poporului român. Iar conform Art 2 din constituție poporul român este suveran:

#### **Suveranitatea ARTICOLUL 2**

- (1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.
- (2) Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.

Iar referendumul, fie el și consultativ, reprezintă o modalitate de exercitare a suveranității naționale. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională a României prin DECIZIA Nr.682 din 27 iunie 2012

*XII 1.4. Or, referendumul, indiferent de caracterul său - decizional sau consultativ - cum este cazul referendumului național din anul 2009, reprezintă o modalitate de exercitare a suveranității naționale.*

*1.5. Art.2 din Constituție prevede în acest sens că "Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și*

corecte, precum și prin referendum." Cu privire la acest text din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat, de exemplu prin Decizia nr.419 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.274 din 28 aprilie 2009, că "exprimă voința constituantului român, potrivit căreia, în cadrul democrației reprezentative, suveranitatea națională aparține într-adevăr poporului român, însă aceasta nu poate fi exercitată într-un mod direct, nemijlocit, la nivel individual, forma de exercitare fiind cea indirectă, mijlocită, prin procedeul alegerii organelor reprezentative. Modalitatea de constituire a acestora din urmă reprezintă expresia suveranității naționale, manifestată prin exprimarea voinței cetățenilor în cadrul alegerilor libere, periodice și corecte, precum și prin referendum".

1.6. Întrucât pot exista situații în care problematica asupra căreia poporul este chemat să își exprime voința să afecteze interesele reprezentanților aleși (cum este cazul reducerii numărului de parlamentari sau al reducerii indemnizațiilor parlamentarilor), Comisia de la Veneția, în documentul intitulat Linii directoare pentru organizarea referendumului, adoptat la cea de-a 68-a sesiune plenară (13-14 octombrie 2007), a reținut că efectele referendumului trebuie să fie expres prevăzute în Constituție sau prin lege, fie că referendumul este consultativ, fie că este decizional. Totodată, este preferabil ca un referendum asupra chestiunilor de principiu sau a altor propuneri formulate generic să aibă caracter consultativ. Dacă însă are caracter decizional, trebuie să existe norme care să prevadă în mod expres procedura ulterioară.

1.7. Faptul că, în cazul referendumului consultativ, nu este stabilită o astfel de procedură ulterioară nu se traduce într-o lipsă a efectelor acestui referendum. Nici nu ar fi admisibil într-un stat de drept ca voința populară, exprimată cu o largă majoritate (în cazul de față, 83,31% dintre voturile valabil exprimate), să fie ignorată de reprezentanții aleși ai poporului.

1.8. În același sens, într-o cauză în care a avut a se pronunța cu privire la efectele referendumului consultativ, Curtea Supremă a Canadei a statuat că "ordinea constituțională canadiană existentă nu poate rămâne indiferentă în fața expresiei clare a unei majorități clare a cetățenilor din Quebec [...] exprimată cu prilejul unui asemenea referendum. (Renvoi relatif à la sécession du Québec, 1998, R.C.S. 217, paragraful 92).

1.9. Tot astfel, practica statelor democratice relevă faptul că reprezentanții poporului sunt în mod substanțial legați de rezultatele consultărilor populare. Astfel, de exemplu, în Norvegia, un referendum consultativ a condus, în anul 1972, la respingerea aderării la Comunitățile Europene, în contextul în care majoritatea membrilor Parlamentului erau în favoarea aderării. Tot astfel, în Danemarca, un referendum consultativ a permis ca Actului Unic European, inițial respins de Parlamentul danez, să fie ratificat. Așadar, chiar dacă, teoretic, reprezentanții aleși ai poporului sunt liberi să decidă distinct de voința populară, în practică se supun acestei voințe.

1.10. Din această perspectivă, ceea ce distinge un referendum consultativ de unul decizional nu este, în principal, chestiunea privitoare la respectarea sau nu a voinței populare - această voință nu poate fi ignorată de aleșii poporului, întrucât este o expresie a suveranității naționale -, ci caracterul efectului referendumului (direct sau indirect). Spre deosebire de referendumul decizional, referendumul consultativ produce un efect indirect, în sensul că necesită intervenția altor organe, de cele mai multe ori a celor legislative, pentru a pune în operă voința exprimată de corpul electoral.

1.11. Această interpretare se întemeiază și pe principiul loialității constituționale, desprins și interpretat prin coroborarea dispozițiilor constituționale ale art.1 - Statul român, art.2 - Suveranitatea și art.61 - Rolul și structura (Parlamentului), principiu care, în această materie, impune ca autoritățile cu competențe decizionale în domeniile vizate de problematica supusă referendumului (în cazul de față Parlamentul) să ia în considerare, să analizeze și să identifice modalități de punere în practică a voinței exprimate de popor. O altă viziune asupra efectelor referendumului consultativ l-ar reduce pe acesta la un exercițiu pur formal, un simplu sondaj de opinie.

Cum constituția în vigoare prevede un parlament bicameral și nu limitează numărul de parlamentari aceasta **TREBUIE** modificată astfel încât să respecte voința poporului exprimată prin referendumul din 22 noiembrie 2009.

2. Propunerea de revizuirea a Constituției trebuie să conțină **NUMAI** modificările cerute de popor prin referendumul din 22 noiembrie 2009

În caz contrar s-ar putea ajunge în situația în care o parte din electorat ar vota „NU” sau nu ar vota deloc pentru că ar dezaproba măsurile suplimentare introduse deși ar fi votat „DA” dacă modificările aduse se refereau doar la trecerea la un parlament unicameral și la reducerea numărului de parlamentari.

Sau ar putea exista posibilitatea, avînd în vedere procentul mare care a votat „DA” la referendumul din 22 noiembrie 2009, ca unele propuneri să fie votate doar din dorința poporului de a reduce numărul de parlamentari, dar care, dacă ar fi fost votate în alte circumstanțe ar fi fost respinse. De aceea sunt de parere ca în noua constituție ar trebuie să se regăsească doar modificările corespunzătoare referendumului din 22 noiembrie 2009.

3. Este responsabilitatea Parlamentul să urmeze procedura de revizuire a constituției

Constituția României prevede:

**Inițiativa** **ARTICOLUL 150**  
**revizuirii**

(1) Revizuirea Constituției poate fi inițiată de Președintele României la propunerea Guvernului, de cel puțin o pătrime din numărul deputaților sau al senatorilor, precum și de cel puțin 500.000 de cetățeni cu drept de vot.

(2) Cetățenii care inițiază revizuirea Constituției trebuie să provină din cel puțin jumătate din județele țării, iar în fiecare din aceste județe sau în municipiul București trebuie să fie înregistrate cel puțin 20.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.

**Procedura** **ARTICOLUL 151**  
**de**  
**revizuire**

(1) Proiectul sau propunerea de revizuire trebuie adoptată de Camera Deputaților și de Senat, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul membrilor fiecărei Camere.

Deci în prealabil trebuie să existe o inițiativă de revizuire a constituției. Deși această inițiativă nu aparține exclusiv Parlamentului este totuși obligația acestuia să o aibă și să o pună în practică pentru că este organul reprezentativ suprem al poporului așa cum este prevăzut în Art 61 din constituție

**Rolul și** **ARTICOLUL 61**  
**structura**

*(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.*

Iar poporul român este suveran conform Art 2 din constituție iar referendumul, fie el și consultativ, reprezintă o modalitate de exercitare a suveranității naționale.

Parlamentul este obligat prin cele arătate mai sus să inițieze și să adopte proiectul de revizuire al constituției. Această obligație nefiind îndeplinită se face vinovat de infracțiunea de Abuz în serviciu Conform Art. 297 Cod Penal care prevede că

*Abuzul în serviciu*

*(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*

Parlamentarii sunt funcționari publici conform Art 175 Cod penal

Funcționar public

(1)Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:

a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești;

**b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;**

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

4. Prin această plângere doresc să sesizez existența faptei (acțiune in rem) și nu incriminez o anumită organizație sau partid politic și nici o anumită persoană fizică.

Data

Semnătura